

HET RODE BOEKJE VAN DE VROUW(EN)

HIJ HELPT ME...

Men moet eerst opmerken dat ik geluk heb: mijn man helpt me goed bij het huishouden en met de kinderen. Hij kan koken, luiers wisselen, het huis opruimen en de papfles geven. Maar het is juist daar dat het probleem zit: hij helpt me. Het is zijn werk niet: hij moet geld verdienen en zelfs indien ik dat ook doe, heeft dat geen waarde. Ik werk om me te amuseren, omdat ik het graag wil. Hij doet het omdat het zijn plicht is; hij is verantwoordelijk voor zijn gezin. En wanneer hij me wel wil helpen

met de vaat is dat niet omdat ik mijn tijd zou kunnen verspelen met het lezen van een roman of naar een film te gaan kijken: nee, het is opdat ik zou kunnen werken. En ik, klein kind, verstop een goed boek onder ernstig werk omdat ik mijnheer hoor aankomen. Vlug, doen als of ik werk.

Het helpt niks er beschaamd over te zijn: wat zou moeten gebeuren is dat de verantwoordelijkheden zouden gedeeld worden (: huishouden, geld, kinderen). Dan zal hij, wanneer hij zich even verantwoordelijk voelt voor het huishouden, me niet meer helpen met de vaat, maar hij zal zijn deel van het werk doen.

WANNEER HIJ TIJD HEEFT!

Hij zegt dat hij feminist is. Hij doet de vaat, houdt zich met de kinderen bezig, moedigt zijn vrouw aan buitenhuis te werken. Hij doet de vaat echter wanneer hij tijd heeft, houdt zich bezig met de kinderen wanneer hij klaar is met zijn werk en geen vergadering heeft. Zij doet de vaat zelf als ze een artikel moet schrijven en brengt de zaterdagmiddagen in stad door om kleren voor de kinderen te kopen in plaats van naar haar vergadering te gaan. Hij leest de krant, gooit hem weg. Zij raapt hem op, leest er (slechts enkele lijnen) in omdat ze de was naar de wasserij moet brengen! Zij organiseert het werk, stelt lijsten op, naait knopen op het laatste ogenblik aan, brengt de kleren naar de nieuwkuis, denkt eraan een villa

te huren voor de vakantie, trekt haar plan met de elektriker.

Hij helpt in het huishouden – als hij tijd heeft, wat trouwens dikwijls gebeurt. Hij is vriendelijk. Hij begrijpt de vrouwen. De zijne werkt half-time. Hij is overtuigd dat hij een echte feminist is.

Zolang het werk van de vrouwen beschouwd zal worden als tijdverdrijf of als aanvulling zullen de verantwoordelijkheden niet echt verdeeld worden.

WAT ZOU MEN ZONDER HEM DOEN?

Hij verwijt me dat ik de frigo nooit kuis.

Gelukkig is hij er (zegt hij): want wat zou er anders van ons geworden?

Dank zij hem is de frigo nog in goede staat en verbruiken wij niet té veel elektriciteit.

Zijn werk bestaat dus uit het volgende:

's avonds drukt hij op een knopje en dan begint het ijs te ontdooien.

De volgende morgen vind ik een plas vies, vuil water in de keuken. Ik maak me kwaad: ik heb geen lust om te dweilen. Hij zou nooit op het idee komen te dweilen want dat is mijn taak. Ik verwijt hem dat hij zijn werk niet tot het einde volbrengt: hij maakt zich kwaad, roept dat hij mijn gezaag beu is, slaat de deur achter zich dicht, vertrekt met een gierende motor en knarsende wielen

*(juist lijk in de cinema!) naar god weet ik waar.
Ik kan echter niet in de wagen stappen als ik het beu ben:
de kinderen zijn er die zich met schrik afvragen wat er
aan het gebeuren is.*

*Het ergste van alles is het gevoel een gevangen rat te zijn
in een huis met eeuwig dezelfde problemen en zorgen:
het huishouden doen, de kinderen verzorgen en geen enkel
middel bestaat er om er nu ook eens uit te trekken.
Ik weet wel dat hij terug zal komen: we houden van elkaar
en dit is maar een klein ruzietje. Straks komt hij
rustig weer naar huis. Ik zit hier echter mijn koleire op
te kroppen en ook straks zal ik niet rustig zijn.
Moest ik nu eens op een dag 't aftrappen? Maar ja, een
moeder doet dat niet! Tenminste, dat zegt men; op een
goeie dag zal ik ook de deur dichtslaan en er een paar
uurtjes onderuit trekken en dan zal HIJ met de rotzooi
blijven zitten.*

Het was slechts een klein ruzietje... het is echter sprekend voor de manier waarop de man zijn rol in het gezin beschouwt. Omdat men hem geleerd heeft dat zijn maatschappelijke rol zich voornamelijk buitenshuis afspeelt, vindt hij dat zijn hulp thuis een lukse is. Hij helpt maar neemt geen verantwoordelijkheden op: het is een spel dat hij speelt of een lieve attentie. Hij trapt het af als hij het beu is: als de kinderen té veel lawaai maken of als de vrouw een beetje té zenuwachtig is...
Hij heeft het gevoel aan de huiselijke taken een belangrijk stuk te helpen omdat hij (misschien) de frigo laat ont-

vriezen, het licht in de gang uitdoet en soms ook wel het mazoutniveau in de tank controleert.

Hij heeft het gevoel deelachtig te zijn aan de opvoeding van de kinderen omdat hij soms wel met de kleine gaat wandelen of eens naar de lessen luistert. Wij zijn natuurlijk zeer dankbaar voor deze hulp op voorwaarde echter dat men ons niet komt verklaren dat dit een takenverdeling is of een verdeling van de verantwoordelijkheden.

OP HET EINDE VAN DE DAG BEGINT DE DAG.

Ik kom thuis. Het is laat. Ik hang mijn jas op. Ik zet water op om me te wassen. Ik kruid het eten dat ik gisteren klaarmaakte voor vandaag en begin het eten van morgen reeds klaar te maken terwijl ik ook eens kijk of de kinderen hun schoolwerk hebben klaargemaakt en hun lessen wel kennen. Na dat eten we. Ik doe dan de afwas, zet alles op orde en dweil (soms helpen mijn man en mijn kinderen en zij schillen ook wel de aardappelen). Na dat was ik nog een beetje en ga slapen. Morgen moet ik om 5 h 30 opstaan. Het is nu 22 h 30.

Dit alles is niet zo erg want ik heb een zeer goede man. Verschrikkelijk is het als men een man heeft die drinkt, die op de paarden wedt of achter de vrouwen loopt. Verschrikkelijk is het ook als de man dopt.

Een werkelijke verdeling vraagt dat iedereen een werke-

lijk deel van het werk op zich zou nemen. Er zijn koppels die zo leven ofwel omdat ze alles samen doen ofwel omdat ze de taken verdelen: de een controleert het werk van de kinderen terwijl de andere het eten klaarmaakt; de een houdt zich bezig met de keuken (aankopen van eten, klaar maken enz.), de andere doet de was en kuist het huis.

Als een vrouw werkt is een dergelijke takenverdeling normaal en enkel de meest normale rechtvaardigheid, wat niet wil zeggen dat deze takenverdeling veel wordt toegepast. Mannen die thuis niet alleen helpen, maar ook een deel van de huiselijke verantwoordelijkheden op zich nemen zijn echter nog uitzonderingen en hebben heel wat moeilijkheden hun standpunt te doen aanvaarden door hun werkgenoten. Zij zijn nochtans de pioniers van de nieuwe wereld die een wereld zal zijn van rechtvaardigheid en solidariteit, een wereld dus waar de uitbuiting en de verdrukking van de mens (man en vrouw) door de mens niet meer de maatstaf zal zijn van sukses.